

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით
შ ე ს ა ვ ა ლ ი ნ ა წ ი ლ ი

17 ოქტომბერი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა

თავმჯდომარე (მომხსენებელი) - გიორგი გოგიაშვილი
მოსამართლეები - ილონა თოდუა, შოთა გეჭაძე

სხდომის მდივანი - დიანა გოხაძე

აპელანტი (მოპასუხე) - საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო
წარმომადგენელი - რ-----ია

აპელანტი (მოპასუხე) - სსიპ შემოსავლების სამსახური
წარმომადგენელი - ლ-----ი

მოწინააღმდეგე მხარე (მოსარჩელე) - შპს „ჯ-----ი“
წარმომადგენელი - ა-----ა

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტების ბათილად ცნობა;

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 16 ივლისის გადაწყვეტილება;

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ბათილად იქნას ცნობილი სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----1, №EL0----6, №EL0----9, №EL0----1, №EL0----3, №EL0----7, №EL0----9, №EL0----3, №EL0----6, №EL0----3, №EL0----5, 2017 წლის 21 დეკემბრის №EL06---8, 2017 წლის 25 დეკემბრის №EL0----8, 2018 წლის 03 იანვრის №EL06---6, №EL06---7, №EL06---9, 2018

წლის 15 იანვრის №EL0----4, №EL0----6, №EL0----9, №EL0----0, №EL0----2, 2018 წლის 29 იანვრის №EL0----6 და №EL0----8 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმები;

1.2. ბათილად იქნას ცნობილი სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL6----/154, №EL6----/155, №EL6----/156; №EL6----/157, №EL6----/158, №EL6----/159, №EL6----/160, №EL6-- --/161, №EL6----/162, №EL6----/163, №EL6----/164, 2017 წლის 21 დეკემბრის №EL6-- --/165, 2017 წლის 25 დეკემბრის №EL6----/166, 2018 წლის 03 იანვრის №EL6----/1, №EL6----/2, №EL6----/3, 2018 წლის 15 იანვრის №EL6----/4, №EL6----/5, №EL6----/6, №EL6----/7, №EL6----/8, 2018 წლის 29 იანვრის №EL6----/9, №EL6----/10 საგადასახადო მოთხოვნები;

1.3. ბათილად იქნას ცნობილი სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2018 წლის 30 იანვრის №1658, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, 2018 წლის 01 თებერვლის №2---, №2---, №2---, 2018 წლის 05 თებერვლის №22--, №2---- №2-- 6, №2--7, 2018 წლის 14 თებერვლის №3---, №3---, №3---, №3---, №3---, №3--5, №3--7 ბრძანებები.

1.4. ბათილად იქნას ცნობილი საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან არსებული დავების განხილვის საბჭოს 2018 წლის 16 მარტის გადაწყვეტილებები №5---/2/2018, №5---/2/2018, №5--1/2/2018, №5--0/2/2018, №5--6/2/2018, №5---/2/2018, №5--7/2/2018, №5--8/2018, №5---/2/2018, №5--5/2/2018, №5-- --/2/2018, №5---2/2018, №5---/2/2018, №5----2/2018, №5---/2/2018, №5----/2018, №5-- --2018, №5-----/2018, №5-----18, №5----2/2018, №5---/2/2018, №5---/2/2018, №5--- /2/2018 საჩივრებზე.

2. მოპასუხეების პოზიცია:

2.1. სსიპ შემოსავლების სამსახურის წარმომადგენელმა წარმოდგენილი შესაგებლით სარჩელი არ ცნო და მის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა მოითხოვა.

2.2. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო და მის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა მოითხოვა.

3. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნები:

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

1. შპს „ჯ-----ის“ სარჩელი დაკმაყოფილდეს;

2. ბათილად იქნას ცნობილი სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----1, №EL0----6, №EL0----9, №EL0----1, №EL0----3, №EL0----7, №EL0----9, №EL0----3, №EL0----6, №EL0----3, №EL0---- 5, 2017 წლის 21 დეკემბრის №EL06---8, 2017 წლის 25 დეკემბრის №EL0----8, 2018 წლის 03 იანვრის №EL06---6, №EL06---7, №EL06---9, 2018 წლის 15

იანვრის №EL0----4, №EL0----6, №EL0----9, №EL0----0, №EL0----2, 2018 წლის 29 იანვრის №EL0----6 და №EL0----8 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმები;

3. ბათილად იქნას ცნობილი სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL6----/154, №EL6----/155, №EL6----/156, №EL6----/157, №EL6----/158, №EL6----/159, №EL6----/160, №EL6----/161, №EL6----/162, №EL6----/163, №EL6----/164, 2017 წლის 21 დეკემბრის №EL6----/165, 2017 წლის 25 დეკემბრის №EL6----/166, 2018 წლის 03 იანვრის №EL6----/1, №EL6----/2, №EL6----/3, 2018 წლის 15 იანვრის №EL6----/4, №EL6----/5, №EL6----/6, №EL6----/7, №EL6----/8, 2018 წლის 29 იანვრის №EL6----/9, №EL6----/10 საგადასახადო მოთხოვნები;

4. ბათილად იქნას ცნობილი სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2018 წლის 30 იანვრის №1658, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, 2018 წლის 01 თებერვლის №2---, №2---, №2---, 2018 წლის 05 თებერვლის №22---, №2--- №2--6, №2--7, 2018 წლის 14 თებერვლის №3---, №3---, №3---, №3---, №3---, №3--5, №3--7 ბრძანებები;

5. ბათილად იქნას ცნობილი საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან არსებული დავების განხილვის საბჭოს 2018 წლის 16 მარტის გადაწყვეტილებები №5---/2/2018, №5---/2/2018, №5--1/2/2018, №5--0/2/2018, №5--6/2/2018, №5---/2/2018, №5--7/2/2018, №5--8/2018, №5---/2/2018, №5--5/2/2018, №5---/2/2018, №5---2/2018, №5---/2/2018, №5---2/2018, №5---/2/2018, №5-----/2018, №5-----2018, №5-----/2018, №5-----18, №5---2/2018, №5---/2/2018, №5---/2/2018, №5---/2/2018 საჩივრებთან დაკავშირებით;

3.1 გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით დადგენილი ფაქტები:

3.1.1. 2017 წლის 18 დეკემბერს, 2017 წლის 21 დეკემბერს, 2017 წლის 25 დეკემბერს, 2018 წლის 03 იანვარს, 2018 წლის 15 იანვარს და 2018 წლის 29 იანვარს სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის მიერ შპს „ჯ---- ტ-----ის“ მიმართ შედგენილია №EL0----1, №EL0----6, №EL0----9, №EL0----1, №EL0----3, №EL0----7, №EL0----9, №EL0----3, №EL0----6, №EL0----3, №EL0----5, №EL06---8, №EL0----8, №EL06---6, №EL06---7, №EL06---9, №EL0----4, №EL0----6, №EL0----9, №EL0----0, №EL0----2, №EL0----6 და №EL0----8 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმები.

№EL0----1 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6812, 08.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №291 09.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 3 530 კგ.

აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 2 011.2 ლარით.

№EL0----6 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6814, 08.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №293 ნაწილი 10.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 6 360 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 3 623.6 ლარით.

№EL0----9 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6815, 08.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №292, 10.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 1 780 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 1 014.1 ლარით.

№EL0----1 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6831, 09.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №294, 11.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 5 340 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 3 042.4 ლარით.

№EL0----3 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6832, 09.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №294, 11.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 1 830 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის

მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 1 042.6 ლარით.

№EL0----7 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6910, 12.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №296, 16.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 850 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 480 ლარით.

№EL0----9 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6911, 12.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №295, 15.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 890 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 503.2 ლარით.

№EL0----3 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6955, 15.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №297, 16.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 940 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 530.8 ლარით.

№EL0----6 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6726, 04.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი პროპილენი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი

სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №258,

13.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 1 260 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე

მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 359.8 ლარით.

№EL0----3 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6727, 04.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი პროპილენი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტები №257, 10.12.2017, №258 13.12.2017 აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 9 640 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 2 753 ლარით.

№EL0----5 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6766, 06.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი პროპილენი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №258, 13.12.2017 აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 260 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 74.2 ლარით.

№EL06---8 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/7087, 20.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №298, 21.12.2017 აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 280 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 158 ლარით.

№EL0----8 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/7127, 21.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №299, 22.12.2017 აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 380 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის

მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 214.4 ლარით.

№EL06---6 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/7269, 27.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მეთანოლი (მეთილის სპირტი) გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტები №300, 28.12.2017, №301, 30.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 350 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 198.3 ლარით.

№EL06---7 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/7036, 18.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი პროპილენი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტები №259, 31.12.2017, №260, 31.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 6 960 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 2 059.5 ლარით.

№EL06---9 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/7117, 21.12.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი პროპილენი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №260, 31.12.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 2 270 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 667.6 ლარით.

№EL0---4 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/5602, 08.10.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მაზუთი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №15800, 11.10.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა

7 688 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 885.5 ლარით.

№EL0----6 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/5604, 08.10.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მაზუთი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №15801, 11.10.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 30 171 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 3 063.7 ლარით.

№EL0----9 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/5657, 10.10.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მაზუთი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №15806, 15.10.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 3 421 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 385.5 ლარით.

№EL0----0 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6499, 23.11.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მაზუთი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №15876, 25.11.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 1 371 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 18 ლარით.

№EL0----2 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/6530, 24.11.2017, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი მაზუთი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტი №15877, 26.11.2017. აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 679 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19

ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 10.5 ლარით.

№EL0----6 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/313, 19.01.2018, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი პროპილენი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტები №262, 28.01.2018, №263, 28.01.2018 აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 1 750 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 525.6 ლარით.

№EL0----8 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმის მიხედვით, რკინიგზის ელექტრონული აღრიცხვის მოწმობით REG-69009/320, 19.01.2018, გადაადგილებული ტ-----ული საქონელი პროპილენი გამოცხადდა შპს „შ-----ს“ საბაჟო საწყობში, სადაც კერძო სურვეიერული კომპანიის მიერ განხორციელდა აზომვითი სამუშაოები და გაფორმდა ვაგონებიდან ნავთობპროდუქტების ჩამოსხმის აქტები №261, 27.01.2018, №262 ნაწილი, 28.01.2018 აზომვების შედეგად დადგინდა, რომ საქონლის დანაკლისმა შეადგინა 1 590 კგ. აღნიშნულის საფუძველზე, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის შესაბამისად, საწარმო დაჯარიმდა 477.5 ლარით.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

- სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----1 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმი (ს.ფ. 32-33);
- სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----6 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმი (ს.ფ. 36-37);
- სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----9 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმი (ს.ფ. 40-41);
- სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----1 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმი (ს.ფ. 44-45);
- სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----3 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმი (ს.ფ. 48-49);
- სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----7 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმი (ს.ფ. 52-

53);

- [illegible]

117);

- სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის დეპარტამენტის 2017 წლის 29 იანვრის №EL068168 საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმი (ს.ფ. 120-121);

3.1.2. 2017 წლის 18 დეკემბერს, 2017 წლის 21 დეკემბერს, 2017 წლის 25 დეკემბერს, 2018 წლის 03 იანვარს, 2018 წლის 15 იანვარს 2018 წლის 29 იანვარს სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის მიერ შპს „ჯ-----ის“ მიმართ, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 64-ე მუხლის მე-2 ნაწილისა და 269-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, გამოცემულ იქნა №EL6----/154, №EL6----/155, №EL6----/156, №EL6----/157, №EL6----/158, №EL6----/159, №EL6----/160, №EL6----/161, №EL6----/162, №EL6----/163, №EL6----/164, №EL6----/165, №EL6----/166, №EL6----/1, №EL6----/2, №EL6----/3, №EL6----/4, №EL6----/5, №EL6----/6, №EL6----/7, №EL6----/8, №EL6----/9, №EL6----/10 საგადასახადო მოთხოვნები.

№EL6----/154 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ - 599.2 ლარის ოდენობით და აქციზი - 1 412 ლარის ოდენობით.

№EL6----/155 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ - 1 079.6 ლარის ოდენობით და აქციზი - 2 544 ლარის ოდენობით.

№EL6----/18 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ - 1 715.4 ლარის ოდენობით და აქციზი - 4 033.6 ლარის ოდენობით.

№EL6----/156 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ - 302.1 ლარის ოდენობით და აქციზი - 712 ლარის ოდენობით.

№EL6----/157 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ - 906.4 ლარის ოდენობით და აქციზი - 2 136 ლარის ოდენობით.

№EL6----/158 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ - 310.6 ლარის ოდენობით და აქციზი - 732 ლარის ოდენობით.

№EL6----/159 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ - 140 ლარის ოდენობით და აქციზი - 340 ლარის ოდენობით.

№EL6----/160 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ - 147.2 ლარის ოდენობით და აქციზი - 356 ლარის ოდენობით.

№EL6----/161 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ - 154.8 ლარის ოდენობით და აქციზი - 376 ლარის ოდენობით.

№EL6----/162 საგადასახადო მოთხოვნით, საწარმოს გადასახდელად დაერიცხა დღგ -

[illegible]

წლის 03 იანვრის №EL6----/3 საგადასახადო მოთხოვნა (ს.ფ. 94-95);
 -სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2018 წლის 15 იანვრის №EL6----/4 საგადასახადო მოთხოვნა (ს.ფ. 84-99);
 -სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2018 წლის 15 იანვრის №EL6----/5 საგადასახადო მოთხოვნა (ს.ფ. 102-103);
 -სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2018 წლის 15 იანვრის №EL6----/6 საგადასახადო მოთხოვნა (ს.ფ. 106-107);
 -სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2018 წლის 15 იანვრის №EL6----/7 საგადასახადო მოთხოვნა (ს.ფ. 110-111);
 -სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2018 წლის 15 იანვრის №EL6----/8 საგადასახადო მოთხოვნა (ს.ფ. 114-115);
 -სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2018 წლის 29 იანვრის №EL6----/9 საგადასახადო მოთხოვნა (ს.ფ. 118-119);
 -სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2018 წლის 29 იანვრის №EL6----/10 საგადასახადო მოთხოვნა (ს.ფ. 122-123).

3.1.3. 2018 წლის 12 იანვარს, 2018 წლის 30 იანვარს, 2018 წლის 07 თებერვალს შპს „ჯ-----მა“ ადმინისტრაციული საჩივრებით მიმართა სსიპ შემოსავლების სამსახურს და სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----1, №EL0----6, №EL0----9, №EL0----1, №EL0----3, №EL0----7, №EL0----9, №EL0----3, №EL0----6, №EL0----3, №EL0----5, 2017 წლის 21 დეკემბრის №EL06---8, 2017 წლის 25 დეკემბრის №EL0----8, 2018 წლის 03 იანვრის №EL06---6, №EL06---7, №EL06---9, 2018 წლის 15 იანვრის №EL0----4, №EL0----6, №EL0---9, №EL0----0, №EL0----2, 2018 წლის 29 იანვრის №EL0----6 და №EL0----8 საგადასახადო მოთხოვნების გაუქმება მოითხოვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2018 წლის 30 იანვრის №1658, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, 2018 წლის 01 თებერვლის №2---, №2---, №2---, 2018 წლის 05 თებერვლის №22---, №2--- №2--6, №2--7, 2018 წლის 14 თებერვლის №3---, №3---, №3---, №3---, №3---, №3--5, №3--7 ბრძანებებით, საჩივრები არ დაკმაყოფილდა.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

- სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2018 წლის 30 იანვრის №1658, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, 2018 წლის 01 თებერვლის №2---, №2---, №2--- 2018 წლის 05 თებერვლის №22---, №2--- №2--6, №2--7, 2018 წლის 14 თებერვლის №3---, №3---, №3---, №3---, №3---, №3--5, №3--7 ბრძანებები (ს.ფ. 170-2--).

3.1.4. შპს „ჯ-----მა“ ადმინისტრაციული საჩივრებით მიმართა საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან არსებული დავების განხილვის საბჭოს და სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL0----1, №EL0----6, №EL0----9, №EL0----1, №EL0----3, №EL0----7, №EL0----9,

№EL0----3, №EL0----6, №EL0----3, №EL0----5, 2017 წლის 21 დეკემბრის №EL06---8, 2017 წლის 25 დეკემბრის №EL0----8, 2018 წლის 03 იანვრის №EL06---6, №EL06---7, №EL06---9, 2018 წლის 15 იანვრის №EL0----4, №EL0----6, №EL0----9, №EL0----0, №EL0----2, 2018 წლის 29 იანვრის №EL0----6 და №EL0----8 სამართალდარღვევის ოქმების, 2017 წლის 18 დეკემბრის №EL6----/154, №EL6----/155, №EL6----/156, №EL6----/157, №EL6----/158, №EL6----/159, №EL6----/160, №EL6----/161, №EL6----/162, №EL6----/163, №EL6----/164, 2017 წლის 21 დეკემბრის №EL6----/165, 2017 წლის 25 დეკემბრის №EL6----/166, 2018 წლის 03 იანვრის №EL6----/1, №EL6----/2, №EL6----/3, 2018 წლის 15 იანვრის №EL6----/4, №EL6----/5, №EL6----/6, №EL6----/7, №EL6----/8, 2018 წლის 29 იანვრის №EL6----/9, №EL6----/10 საგადასახადო მოთხოვნებისა და სსიპ შემოსავლების სამსახურის სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2018 წლის 30 იანვრის №1658, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, №1---, 2018 წლის 01 თებერვლის №2---, №2---, №2---, 2018 წლის 05 თებერვლის №22---, №2--- №2---6, №2---7, 2018 წლის 14 თებერვლის №3---, №3---, №3---, №3---, №3---, №3---5, №3---7 ბრძანებების გაუქმება მოითხოვა.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან არსებული დავების განხილვის საბჭოს 2018 წლის 16 მარტის გადაწყვეტილებებით შპს „ჯ-----ის“ №5---/2/2018, №5---/2/2018, №5---1/2/2018, №5---0/2/2018, №5---6/2/2018, №5---/2/2018, №5---7/2/2018, №5---8/2018, №5---/2/2018, №5---5/2/2018, №5---/2/2018, №5---2/2018, №5---/2/2018, №5---2/2018, №5---/2/2018, №5---/2018, №5---2018, №5---/2018, №5---18, №5---2/2018, №5---/2/2018, №5---/2/2018, №5---/2/2018 საჩივრები არ დაკმაყოფილდა.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

- საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან არსებული დავების განხილვის საბჭოს 2018 წლის 16 მარტის გადაწყვეტილებები (ს.ფ. 377-537).

4. დადგენილი ფაქტები პირველი ინსტანციის სასამართლომ სამართლებრივად შემდეგნაირად შეაფასა:

4.1. პირველი ინსტანციის სასამართლომ მიუთითა, რომ მოსარჩელის მიერ სადავოდ ქცეული საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმები და საგადასახადო მოთხოვნები, სსიპ შემოსავლების სამსახურის ბრძანებები და საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან არსებული დავების განხილვის საბჭოს გადაწყვეტილებები, წარმოადგენენ საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტებს, რომელთა კანონშესაბამისობას ამოწმებს სასამართლო განსახილველი დავის ფარგლებში.

საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 43-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მიხედვით,

საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობით დადგენილ ვალდებულებათა შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულების შემთხვევაში გადასახადის გადამხდელს ეკისრება ამ კოდექსით ან/და საქართველოს სხვა საკანონმდებლო აქტებით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობა.

ამავე კოდექსის 269-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, საგადასახადო სამართალდამრღვევად ითვლება პირის მართლსაწინააღმდეგო ქმედება (მოქმედება ან უმოქმედობა), რომლისთვისაც ამ კოდექსით გათვალისწინებულია პასუხისმგებლობა. საგადასახადო სამართალდარღვევისათვის პირს პასუხისმგებლობა შეიძლება დაეკისროს მხოლოდ ამ კოდექსით დადგენილი საფუძვლითა და წესით.

სასამართლომ მიუთითა, რომ შპს „ჯ-----ის“ მიმართ შედგენილია საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმები საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის საფუძველზე.

საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის თანახმად, სასაქონლო ოპერაციის განხორციელებამდე შემოსავლების სამსახურთან შეუთანხმებელი ქმედების განხორციელება ან სასაქონლო ოპერაციის პირობების დარღვევა, რამაც გამოიწვია საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების უკანონო განკარგვა, დაკარგვა ან განადგურება, იწვევს ვალდებული პირის დაჯარიმებას იდენტიურ/მსგავს საქონელზე ან/და სატრანსპორტო საშუალებაზე გადასახდელი იმპორტის გადასახდელების თანხის 100 პროცენტის ოდენობით.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ მიუთითა, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2014 წლის 7 ოქტომბრის განმარტებაზე (საქმე №ბს-222-219(კ-14), სადაც საკასაციო სასამართლომ განმარტა, რომ საგადასახადო პასუხისმგებლობას გააჩნია სამი საფუძველი: 1. ფორმალური (ნორმატიული), ე.ი. მისი მომწესრიგებელი ნორმატიული აქტების სისტემა, რომლებიც ადგენენ საგადასახადო სამართალდარღვევათა შემადგენლობებს, სამართალდაცვითი ურთიერთობის მონაწილეთა უფლებებს და ვალდებულებებს, განსაზღვრავენ საგადასახადო პასუხისმგებლობის პრინციპებს, გამოყენების წესს და პროცესუალურ ფორმას; 2. ფაქტობრივი, ე.ი. საგადასახადო სამართლის კონკრეტული სუბიექტის ქმედება, რომელიც არღვევს პასუხისმგებლობის ზომებით დაცულ სამართლებრივ ნორმებს; 3. პროცესუალური, ე.ი. უფლებამოსილი ორგანოს აქტი (გადაწყვეტილება) კონკრეტული საგადასახადო სამართალდამრღვევის მიმართ კონკრეტული სანქციის დაკისრების შესახებ. საგადასახადო პასუხისმგებლობა დგება მხოლოდ აღნიშნული საფუძვლების არსებობის შემთხვევაში. ამასთან, საფუძვლები მკაცრად განსაზღვრული თანმიმდევრობით უნდა წარმოიშვას. აუცილებელია, არსებობდეს

ვალდებულების დამდგენი ნორმა და სანქცია მისი შეუსრულებლობისათვის. შემდეგ უნდა წარმოიშვას ფაქტობრივი საფუძველი – საგადასახადო სამართალდარღვევა. ნორმისა და საგადასახადო სამართალდარღვევის არსებობის შემთხვევაში უფლებამოსილი სუბიექტი, კანონით დადგენილი წესით, განსაზღვრავს საგადასახადო სანქციას საგადასახადო სამართალდარღვევისათვის.

საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილით გათვალისწინებული საგადასახადო სამართალდარღვევა სახეზეა მხოლოდ მაშინ, თუ ადგილი აქვს სასაქონლო ოპერაციის განხორციელებამდე შემოსავლების სამსახურთან შეუთანხმებელი ქმედების განხორციელებას ან სასაქონლო ოპერაციის პირობების დარღვევას, რამაც გამოიწვია საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების უკანონო განკარგვა, დაკარგვა ან განადგურება. ამრიგად, გადასახადის გადამხდელისთვის საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის საფუძველზე პასუხისმგებლობის დაკისრებისთვის ერთმნიშვნელოვნად და ნათლად უნდა ირკვეოდეს და დგინდებოდეს პირის მიერ განხორციელებული მართლსაწინააღმდეგო ქმედების შინაარსი, არსებობდეს პირის მიერ ჩადენილი მართლსაწინააღმდეგო ქმედების თანმხლები მართლსაწინააღმდეგო შედეგი და დასტურდებოდეს მიზეზობრივი კავშირი ქმედებასა და შედეგს შორის, რაც ნიშნავს, რომ რომელიმე მოცემული ელემენტის არარსებობა განაპირობებს აღნიშნული ნორმის გამოყენების უკანონობას.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის მიერ შპს „ჯ-----ის“ საქონლის გადამოწმებისას გამოვლინდა სხვაობა დოკუმენტურად აღრიცხულ და ფაქტობრივად არსებულ საქონელს შორის. სწორედ დანაკლისის გამოვლენა გახდა საფუძველი საწარმოს მიმართ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილით გათვალისწინებული საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმების შედგენისთვის. საგულისხმოა, რომ დოკუმენტებში მითითებულ ოდენობასა და ფაქტობრივად არსებული საქონლის ოდენობას შორის სხვაობის არსებობას მოსარჩელე სადავოდ არ ხდის. მნიშვნელოვანია, რომ დანაკლისის აღმოჩენისას/გამოვლენისას სსიპ შემოსავლების სამსახური ვალდებულია, განახორციელოს აღნიშნულ ფაქტზე სათანადო რეაგირება, რაც გამოიხატება საქმის ფაქტობრივი გარემოებების შესწავლასა და სამართალდარღვევის გამოვლენაში, ასეთის არსებობის შემთხვევაში. ამასთან, დანაკლისის აღმოჩენა არის შემდგომი მოკვლევის დაწყების და არა პირის სამართალდამრღვევად ცნობისათვის უპირობო და საკმარისი საფუძველი. იმისათვის, რომ დადგენილად იქნას მიჩნეული საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილით გათვალისწინებული სამართალდარღვევის არსებობა, უფლებამოსილი ორგანოს მიერ უნდა დადგინდეს დანაკლისი გამოწვეული იყო თუ არა შემოსავლების სამსახურთან შეუთანხმებელი ქმედების განხორციელებით ან/და

სასაქონლო ოპერაციის პირობების დარღვევით, ხოლო მართლსაწინააღმდეგო ქმედების დადგენის შემდგომ, - გამოიწვია თუ არა მან საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების უკანონო განკარგვა, დაკარგვა ან განადგურება. შესაბამისად, განსახილველ შემთხვევაში დანაკლისის აღმოჩენისას ადმინისტრაციულ ორგანოს უნდა დაედგინა შპს „ჯ-----ის“ მართლსაწინააღმდეგო ქმედება (შემოსავლების სამსახურთან შეუთანხმებელი ქმედების განხორციელება ან/და სასაქონლო ოპერაციის პირობების დარღვევა) და საქონლის განადგურება/დაკარგვა/განკარგვის ფაქტი, დრო, ადგილი, ვითარება. აღნიშნული გარემოებების დადგენის გარეშე სახეზე არ გვაქვს პირის სამართალდამრღვევად მიჩნევის საკმარისი საფუძველი, რამეთუ მითითებული მუხლით კანონმდებელი სანქციის დაკისრებას უკავშირებს არა დანაკლისის გამოვლენას, არამედ დანაკლისის კონკრეტული ქმედებებით გამოწვევას.

სასამართლომ ყურადღება მიაქცია მოსარჩელის განმარტებას, რომ არ განუკარგავს, დაუკარგავს ან გაუნადგურებია საქონელი, ასევე, არ განუხორციელებია აღნიშნულის გამომწვევი მოქმედება და რომ საქონლის გადმოტვირთვა მხოლოდ სპეციალური ხელსაწყოთი არის შესაძლებელი და აღნიშნულისათვის საჭიროა გარკვეული დრო, რისი განხორციელებაც და ამისთვის საკმარისი დროის არსებობა საქართველოს ტერიტორიაზე საქონლის მოძრაობისას არ დასტურდება.

აღნიშნულთან დაკავშირებით სასამართლომ მიუთითა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-2 ნაწილზე, რომლის თანახმადაც, საგადასახადო ორგანოს თანხმობის გარეშე იდენტიფიკაციის საშუალების მოხსნა/მოცილება ან/და სხვაგვარად გაუვარგისება/განადგურება, ნიშანდებული სატრანსპორტო საშუალების ან საბაჟო კონტროლის ზონაში არსებული შენობა-ნაგებობის ან ნიშანდებული ბარგის/ხელბარგის დაზიანება, აგრეთვე სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილება იმგვარად დადებული იდენტიფიკაციის საშუალებით, რომელიც მასში იდენტიფიკაციის საშუალების დაზიანების გარეშე შეღწევის საშუალებას იძლევა, იწვევს მფლობელის დაჯარიმებას. განსახილველ შემთხვევაში შპს „ჯ-----ის“ მიმართ მითითებული ნორმის საფუძველზე საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმები შედგენილი არ არის. შესაბამისად, უნდა მივიჩნიოთ, რომ საქართველოს საზღვრის გადმოკვეთისას ვაგონებზე არსებული საიდენტიფიკაციო ნიშნების (ლუქების) მთლიანობა დარღვეული/დაზიანებული არ ყოფილა, ასევე, სატრანსპორტო საშუალებებზე დადებული იდენტიფიკაციის საშუალებები არ იძლეოდა საიდენტიფიკაციო საშუალების დაზიანების გარეშე ვაგონებში შეღწევის შესაძლებლობას. სასამართლო განმარტავს, ადგილი რომ ჰქონოდა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებულ დარღვევებს, დანაკლისის არსებობა შესაძლოა მიჩნეულიყო შპს „ჯ-----ის“ მართლსაწინააღმდეგო ქმედებით გამოწვეულ საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის დაკარგვად, თუმცა იმ ფაქტის გათვალისწინებით, რომ ლუქის

მთლიანობა დარღვეული არ ყოფილა, ხოლო საქონლის გადმოტვირთვა მხოლოდ სპეციალური პროცედურის დაცვითაა შესაძლებელი, საგადასახადო ორგანო, სათანადო წესით დალუქულ ტრანსპორტში აღმოჩენილი დანაკლისის დანაკარგად მიჩნევამდე ვალდებული იყო, დაედგინა და დაესაბუთებინა, თუ რა გზით იყო შესაძლებელი დალუქული ტრანსპორტიდან ფაქტობრივად არსებული საქონლის დაკარგვა, იძლეოდა თუ არა სატრანსპორტო საშუალება ლუქის დაუზიანებლად შეღწევის საშუალებას, ასევე, ტვირთების სახეობიდან გამომდინარე, იყო თუ არა შესაძლებელი მათი დაკარგვა, განკარგვა ან განადგურება ტრანსპორტირების პროცესში, რასაც მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოები ვერ ასაბუთებენ. ამასთან, აღსანიშნავია, რომ საქმეში წარმოდგენილია მატარებლების მოძრაობის გრაფიკი, რომელში მოცემული მატარებლების დაყოვნების გრაფიკიც ვერ მიუთითებს საფუძვლიან ეჭვზე, რომ საქართველოს საზღვრებს შიგნით სარკინიგზო ხაზზე გადაადგილებისას მოხდა ტვირთის ამოღება.

სასამართლომ დამატებით მიუთითა, რომ არსებული საქონლის სპეციფიკიდან გამომდინარე, განსაკუთრებული მნიშვნელობის მქონეა ბუნებრივი დანაკარგის ზღვრული ოდენობის დადგენაც. მართალია, სსიპ შემოსავლების სამსახურმა იხელმძღვანელა აზომვის ზღვრული ოდენობით, თუმცა გასათვალისწინებელია საქონლის ბუნებრივი დანაკარგიც, რომლის ზღვრული ოდენობაც საგადასახადო ორგანოს მოცემული საქონლის მიმართ არ აქვს განსაზღვრული და შესაბამისად, მისი ოდენობაც გათვალისწინებული არ არის. მოსარჩელის მითითებაზე, რომ დანაკლისი შესაძლებელია გამოწვეული იყოს გამომგზავნი ქვეყნის ტერიტორიაზე ტვირთის ცისტერნებში ჩატვირთვისა და გაზომვის დროს დაშვებული შეცდომით, მოპასუხე ადმინისტრაციულ ორგანოებს არ მოუპოვებია ისეთი მტკიცებულებები, რაც გამორიცხავს აღნიშნულ გარემოებას და საქართველოს ტერიტორიაზე საქონლის განკარგვა/დაკარგვა/განადგურების ვარაუდს რეალურად/ნამდვილ ფაქტებად წარმოაჩენს და დაადასტურებს.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლი პირველი ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია ადმინისტრაციული წარმოებისას გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. ამავე ნორმის მე-2 ნაწილის თანახმად, დაუშვებელია, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძვლად დაედოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი, რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ.

საქმის გარემოებების სრულ და ყოველმხრივ გამოკვლევას ავალდებულებს ადმინისტრაციულ ორგანოს ამავე კოდექსის 53-ე მუხლის მე-5 ნაწილიც,

რომლის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ გარემოებებზე, ფაქტებზე, მტკიცებულებებზე ან არგუმენტებზე, რომლებიც არ იქნა გამოკვლეული და შესწავლილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს.

ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება მოიცავს ადმინისტრაციული ორგანოს უმნიშვნელოვანეს პროცედურულ ვალდებულებას - გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. აქტის გამოცემისათვის

კანონმდებლობით დადგენილია პროცედურის დაცვა, რამდენადაც მიუკერძოებლად, საქმის გარემოებათა ყოველმხრივი და ობიექტური გამოკვლევის საფუძველზე გამოცემული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის დასაბუთებულობა-კანონიერების ხარისხი გაცილებით მაღალია, ხოლო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემისათვის დადგენილი წარმოების პროცედურის დაცვა განმსაზღვრელ მნიშვნელობას ანიჭებს თვით აქტის კანონიერებას. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის ეს უმნიშვნელოვანესი იმპერატიული ხასიათის დანაწესი ემსახურება საჯარო მმართველობის კანონიერების პრინციპს, რამდენადაც ყოველი მმართველობითი გადაწყვეტილების მიღება უნდა ეფუძნებოდეს განსახილველი საკითხის გარემოებებისა და ფაქტების ობიექტურ შესწავლა- გამოკვლევას, რომლის შეფასებიდან უნდა გამომდინარეობდეს საკითხის გადასაწყვეტად ჩამოყალიბებული დასკვნა. (საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2014 წლის 23 სექტემბრის განჩინება საქმეზე №ბს-246-243(კ-14).

გარდა ზემოაღნიშნულისა, სასამართლომ მიუთითა, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლზე, რომლის მიხედვითაც, ადმინისტრაციული საქმის განხილვისას მხარეები სარგებლობენ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლით მინიჭებული უფლება-მოვალეობებით. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლით განმტკიცებულია შეჯიბრებითობის პრინციპი. კერძოდ, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძველად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. ამავე კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. 105-ე მუხლის მე-2 ნაწილით კი განსაზღვრულია, რომ სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ

და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ.

ამრიგად, ადმინისტრაციული თუ სასამართლო წარმოებისას მიღებული გადაწყვეტილება ეფუძნება მხარეთა მიერ წარდგენილი მტკიცებულებების სრულად, ყოველმხრივ და ობიექტურად გამოკვლევას, შესწავლასა და შეფასებას. ამდენად, მიუთითებს რა კონკრეტულ ფაქტობრივ გარემოებაზე, მხარემ უნდა წარადგინოს შესაბამისი ფაქტის დამადასტურებელი მტკიცებულებები. მტკიცებულებას შეიძლება წარმოადგენდეს მხარეთა ახსნა-განმარტება, მოწმეთა ჩვენება, ფაქტების კონსტატაციის მასალები, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებები და ექსპერტთა დასკვნები. ამასთან, სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მე-3 ნაწილით ცალსახადაა განსაზღვრული, რომ საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

განსახილველ შემთხვევაში საქმეში არსებული მტკიცებულებები არ იძლევა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილით გათვალისწინებული სამართალდარღვევის ფაქტის არსებობის დადასტურებულად მიჩნევის საფუძველს. კონსტიტუციური პრინციპებიდან გამომდინარე კი დაუშვებელია, რომ პირს დაეკისროს პასუხისმგებლობა მხოლოდ ვარაუდის საფუძველზე. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-17 მუხლის მე-2 ნაწილით დადგენილი პირობა კი იმგვარად უნდა იქნას გაგებული, რომ სადავო ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის კანონიერების შემოწმებისას აქტის გამომცემმა ადმინისტრაციულმა ორგანომ უნდა უზრუნველყოს მიღებული გადაწყვეტილების მართლზომიერების დამტკიცება სასამართლოს წინაშე, ვინაიდან ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-5 მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, ადმინისტრაციული ორგანოს უფლება არა აქვს კანონმდებლობის მოთხოვნების საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე ქმედება, რაც გულისხმობს ადმინისტრაციული ორგანოს ვალდებულებას და სამართლებრივ პასუხისმგებლობას აქტის კანონიერებასთან დაკავშირებით. შესაბამისად ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-17 მუხლის მეორე ნაწილი სადავო აქტის კანონიერების მტკიცების ტვირთისგან ათავისუფლებს მოსარჩელეს და ავალდებულებს მოპასუხე ადმინისტრაციულ ორგანოს, დაამტკიცოს, რომ მან უზრუნველყო მის მიერ გამოცემული გადაწყვეტილების კანონის საფუძველზე გამოცემა, ვინაიდან მას აქვს საჯარო-სამართლებრივი ვალდებულება, თავისი გადაწყვეტილება, ყოველგვარი გასაჩივრების პრეზუმფციის გარეშე, მიიღოს მხოლოდ კანონის შესაბამისად.

5. საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო სააპელაციო მოთხოვნა:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 16 ივლისის გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილებათაზე უარის თქმა.

5.1. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:

აპელანტი არ ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შედეგს და მიიჩნევს, რომ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 230-ე მუხლის მიხედვით, დეკლარანტი ან/და საქონლის გადამზიდველი, ტ-----ის სასაქონლო ოპერაციისთვის დადგენილი სხვა პირობების დაცვასთან ერთად ვალდებულია საქონელი დანიშნულების ადგილზე მიიტანოს უცვლელ მდგომარეობაში, გარდა იმ ცვლილებებისა, რომელიც გამოწვეულია ბუნებრივი ცვლით, ტრანსპორტირებით ან შენახვის ნორმალური პირობებისათვის დამახასიათებელი ბუნებრივი დანაკარგებით. მოცემულ შემთხვევაში კი, შპს „ჯ-----ის“ მიერ ტ-----ის სასაქონლო ოპერაციაში მოქცეული საქონელი არ იქნა მიტანილი უცვლელ მდგომარეობაში დანიშნულების ადგილზე, რაც დასტურდება სურვეირული კომპანიის მიერ შედგენილი აქტით. დანაკლისი გასცდა სსიპ შემოსავლების სამსახურის უფროსის 2011 წლის 29 ივნისის N3376 ბრძანებით დამტკიცებულ ნავთობისა და ნავთობპროდუქტების რაოდენობის გაზომვის მეთოდების დასაშვებ ცდომილების ნორმებს, კონკრეტულად კი მოცემული საქონლის რაოდენობის 0.5%-ს, რაც წარმოადგენს აღნიშნული სასაქონლო ოპერაციის პირობების დარღვევას, შესაბამისად ადგილი აქვს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის დისპოზიციაში აღნიშნულ ქმედებას, რისთვისაც ამავე მუხლით განსაზღვრულია სანქცია. ხოლო რაც შეეხება იმ გარემობას, რომ საიდენტიფიკაციო საშუალებები დაზიანებული არ ყოფილა და საქართველოს რკინიგზა ადასტურებს, რომ ყველა ზემოთაღნიშნულ შემთხვევაში შპს ჯ-----ის კუთვნილი ტვირთი შესაბამისი სარკინიგზო შემადგენლობით მოძრაობდა დადგენილი მარშრუტით, ვერ გამოდგება იმის დასადასტურებელ არგუმენტად, რომ სამართალდარღვევას ადგილი არ ჰქონია, რადგან საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 269-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, საგადასახადო სამართალდარღვევად ითვლება პირის მართლსაწინააღმდეგო ქმედება, რომლისთვისაც ამ კოდექსით გათვალისწინებულია პასუხისმგებლობა. აპელანტს მიაჩნია, რომ შპს „ჯ-----ის“ მიერ გასაჩივრებული საგადასახადო სამართალდარღვევის ოქმები, სსიპ შემოსავლების სამსახურის ბრძანებები და საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან არსებული დავების განხილვის საბჭოს გადაწყვეტილებები მართლზომიერია და არ არსებობდა მათი ბათილად ცნობის საფუძველი.

6. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სსიპ შემოსავლების სამსახურის სააპელაციო მოთხოვნა:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 16 ივლისის გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა.

6.1. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სსიპ შემოსავლების სამსახურის სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:

აპელანტი არ ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შედეგს და აღნიშნავს, რომ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის მიხედვით, საგადასახადო სამართალდარღვევა სახეზეა მაშინ, თუ ადგილი აქვს სასაქონლო ოპერაციის განხორციელებამდე შემოსავლების სამსახურთან შეუთანხმებელ ქმედების განხორციელებას ან სასაქონლო ოპერაციის პირობების ისეთ დარღვევას, რამაც გამოიწვია საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ანდა სატრანსპორტო საშუალების უკანონო განკარგვა, დაკარგვა ან განადგურება. აპელანტი მიუთითებს, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 230-ე მუხლზე, რომლის მიხედვით, დეკლარანტი ან/და საქონლის გადამზიდველი, ტ-----ის სასაქონლო ოპერაციისთვის დადგენილი სხვა პირობების დაცვასთან ერთად ვალდებულია საქონელი დანიშნულების ადგილზე მიიტანოს უცვლელ მდგომარეობაში, გარდა იმ ცვლილებებისა, რომელიც გამოწვეულია ბუნებრივი ცვლით, ტრანსპორტირებით ან შენახვის ნორმალური პირობებისათვის დამახასიათებელი ბუნებრივი დანაკარგებით. მოცემულ შემთხვევაში კი, შპს „ჯ-----ის“ მიერ ტ-----ის სასაქონლო ოპერაციაში მოქცეული საქონელი არ იქნა მიტანილი უცვლელ მდგომარეობაში დანიშნულების ადგილზე, რაც დასტურდება სურვეირული კომპანიის მიერ შედგენილი აქტით.

აპელანტს აღნიშნავს, რომ რაც შეეხება საქონლის უკანონო განკარგვის, დაკარგვის და განადგურების ფაქტს, საქონლის კანონიერი განკარგვა ხდება მისი საგადასახადო კოდექსით დადგენილი რომელიმე სასაქონლო ოპერაციაში მოქცევით. როგორც საქმის მასალებით ცნობილია საქონელი არ მოქცეულა არცერთ სასაქონლო ოპერაციაში, რაც თავისთავად ადასტურებს, რომ მოხდა საქონლის უკანონოდ განკარგვა, შესაბამისად, ადგილი აქვს სსკ-ს 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის დისპოზიციაში აღნიშნულ ქმედებას, რისთვისაც ამავე მუხლით განსაზღვრულია სანქცია. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სსიპ შემოსავლების სამსახურს მიაჩნია, რომ სადავო აქტები შესაბამისობაშია კანონმდებლობის მოთხოვნებთან.

7. სააპელაციო სასამართლოს მიერ გასაჩივრებული გადაწყვეტილების ძალაში დატოვების ფაქტობრივი და სამართლებრივი დასაბუთება:

7.1. სააპელაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გამოტანისას არ დარღვეულა მატერიალური და საპროცესო სამართლის ნორმები,

სასამართლომ გამოიყენა კანონი, რომელიც უნდა გამოეყენებინა, სწორი შეფასება მისცა საქმის მასალებს, საქმეზე ფაქტობრივი გარემოებები დადგენილია სრულყოფილად, რაც არ იძლევა გადაწყვეტილების გაუქმებისა და სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილების საფუძველს.

სააპელაციო სასამართლო იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და მიუთითებს მათზე, სამართლებრივი შეფასების თვალსაზრისით კი აღნიშნავს შემდეგს:

საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლით დადგენილია საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადაკვეთასთან დაკავშირებული საგადასახადო სანქციები (სადავო პერიოდში მოქმედი). ამავე ნორმის მე-2 ნაწილით, საგადასახადო ორგანოს თანხმობის გარეშე იდენტიფიკაციის საშუალების მოხსნა/მოცილება ან/და სხვაგვარად გაუვარგისება/განადგურება, ნიშანდებული სატრანსპორტო საშუალების ან საბაჟო კონტროლის ზონაში არსებული შენობა - ნაგებობის ან ნიშანდებული ბარგის/ხელბარგის დაზიანება, აგრეთვე სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილება იმგვარად დადებული იდენტიფიკაციის საშუალებით, რომელიც მასში იდენტიფიკაციის საშუალების დაზიანების გარეშე შეღწევის საშუალებას იძლევა, იწვევს მფლობელის დაჯარიმებას.

ამავე მუხლის მე-19 ნაწილით, სასაქონლო ოპერაციის განხორციელებამდე შემოსავლების სამსახურთან შეუთანხმებელი ქმედების განხორციელება ან სასაქონლო ოპერაციის პირობების დარღვევა, რამაც გამოიწვია საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების უკანონო განკარგვა, დაკარგვა ან განადგურება, – იწვევს ვალდებული პირის დაჯარიმებას იდენტურ/მსგავს საქონელზე ან/და სატრანსპორტო საშუალებაზე გადასახდელი იმპორტის გადასახდელების თანხის 100 პროცენტის ოდენობით.

7.2. პალატა მიუთითებს საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2012 წლის 26 ივლისის N290 ბრძანების "საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადაადგილებისა და გაფორმების შესახებ ინსტრუქციის დამტკიცების თაობაზე" მე-2 მუხლზე, რომლის თანახმად, საქონელი, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანის მომენტიდან, აგრეთვე საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გასატანი საქონელი გაფორმების დასრულების მომენტიდან, ექვემდებარება საბაჟო ზედამხედველობას და, შესაბამისად, სავალდებულოა მისი წარდგენა ამ მუხლით დადგენილი წესით. მითითებული „ინსტრუქციის“ 5.7. მუხლის თანახმად, სარკინიგზო ტრანსპორტით გადაადგილებულ საქონელზე, თუ უფლებამოსილი ორგანოს მიერ არ არის დადგენილი დანაკარგის მაქსიმალური ზღვრული ოდენობა, საბაჟო ზედამხედველობიდან უკანონოდ გასულად ჩაითვლება „საერთაშორისო სარკინიგზო სატვირთო მიმოსვლის შესახებ (CMFC)“ 1951 წლის 1 ნოემბრის შეთანხმების 43-ე მუხლის პირველი პარაგრაფით შესაბამისი საქონლისათვის გათვალისწინებულ ნორმაზე მეტი დანაკარგი.

პალატა ყურადღებას ამახვილებს „საერთაშორისო სარკინიგზო სატვირთო მიმოსვლის შესახებ (CMFC)“ 1951 წლის 01 ნოემბრის (საქართველოსთვის ძალაშია 2015 წლის 01 ივლისიდან) შეთანხმებაზე, რომლის 43-ე მუხლის § 1-ის თანახმად, იმ ტვირთების შემთხვევაში, რომლებიც თავისი ბუნებრივი თვისებების შედეგად გადაზიდვისას განიცდის წონაში კლებას, გადამზიდავი, ტვირთის მიერ გავლილი მანძილის მიუხედავად, პასუხისმგებელია დანაკლისის მხოლოდ იმ ნაწილზე, რომელიც აღემატება ქვემოთ განსაზღვრულ პროცენტულ ნორმებს: 1) თხევადი ტვირთების ან ნედლე (ნესტიან) მდგომარეობაში გადასაზიდად ჩაბარებული ტვირთების წონის ორი პროცენტი; 2) მშრალი ტვირთების წონის ერთი პროცენტი. ტვირთებისათვის, რომლებიც გადაიზიდება დაყრით, ჩაყრით ან ჩასხმით, თუ ისინი გადაიტვირთება მსვლელობის დროს, მითითებული ნორმები იზრდება 0.3%-ით თითოეული გადატვირთვის შემთხვევაში.

მითითებული „შეთანხმების“ 22-ე მუხლის §2-ის თანახმად, გადამზიდავი ვალდებული არ არის შეამოწმოს გამგზავნის მიერ ზედნადებზე თანდართული თანმხლები დოკუმენტების სისწორე და საკმარისობა. ამავე „შეთანხმების“ მე-2 მუხლის მიხედვით, პლომბი არის საკონტროლო ელემენტი, რომელიც წარმოადგენს ერთიანი კონსტრუქციის შემადგენელ ნაწილს და რომლის მთლიანობაც ადასტურებს ტვირთის ხელშეუხებლობას ვაგონის, ინტერმოდალური სატრანსპორტო ერთეულის (ITE) და საავტომობილო სატრანსპორტო საშუალების (ATC) დასაპლომბი კონსტრუქციული ხვრელების საშუალებით. პლომბი ასევე გულისხმობს საკეტ-საპლომბ მოწყობილობას (სსმ);

7.3. პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებას, რომ სსიპ შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტის მიერ შპს „ჯ-----ის“ საქონლის გადამოწმებისას გამოვლინდა სხვაობა დოკუმენტურად აღრიცხულ და ფაქტობრივად არსებულ საქონელს შორის. სწორედ დანაკლისის გამოვლენა გახდა საფუძველი საწარმოს მიმართ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილით (სადავო პერიოდში მოქმედი) გათვალისწინებული საგადასახდო სამართალდარღვევის ოქმების შედგენისთვის. დოკუმენტებში მითითებულ ოდენობასა და ფაქტობრივად არსებული საქონლის ოდენობას შორის სხვაობის არსებობას მოსარჩელე სადავოდ არ ხდის. მნიშვნელოვანია, რომ დანაკლისის აღმოჩენისას/გამოვლენისას სსიპ შემოსავლების სამსახური ვალდებულია, განახორციელოს აღნიშნულ ფაქტზე სათანადო რეაგირება, რაც გამოიხატება საქმის ფაქტობრივი გარემოებების შესწავლასა და სამართალდარღვევის გამოვლენაში, ასეთის არსებობის შემთხვევაში. ამასთან, დანაკლისის აღმოჩენა არის შემდგომი მოკვლევის დაწყების და არა პირის სამართალდამრღვევად ცნობისათვის უპირობო და საკმარისი საფუძველი. იმისათვის, რომ დადგენილად იქნას მიჩნეული საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილით გათვალისწინებული სამართალდარღვევის არსებობა, უფლებამოსილი

ორგანოს მიერ უნდა დადგინდეს დანაკლისი გამოწვეული იყო თუ არა შემოსავლების სამსახურთან შეუთანხმებელი ქმედების განხორციელებით ან/და სასაქონლო ოპერაციის პირობების დარღვევით, ხოლო მართლსაწინააღმდეგო ქმედების დადგენის შემდგომ, - გამოიწვია თუ არა მან საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების უკანონო განკარგვა, დაკარგვა ან განადგურება. შესაბამისად, განსახილველ შემთხვევაში დანაკლისის აღმოჩენისას ადმინისტრაციულ ორგანოს უნდა დაედგინა შპს „ჯ-----ის“ მართლსაწინააღმდეგო ქმედება (შემოსავლების სამსახურთან შეუთანხმებელი ქმედების განხორციელება ან/და სასაქონლო ოპერაციის პირობების დარღვევა) და საქონლის განადგურება/დაკარგვა/განკარგვის ფაქტი, დრო, ადგილი, ვითარება. აღნიშნული გარემოებების დადგენის გარეშე სახეზე არ გვაქვს პირის სამართალდამრღვევად მიჩნევის საკმარისი საფუძველი, რამეთუ მითითებული მუხლით კანონმდებელი სანქციის დაკისრებას უკავშირებს არა დანაკლისის გამოვლენას, არამედ დანაკლისის კონკრეტული ქმედებებით გამოწვევას.

ამასთან, პალატა ყურადღებას ამახვილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-2 ნაწილზე (სადავო პერიოდში მოქმედი) რომლის თანახმადაც, საგადასახადო ორგანოს თანხმობის გარეშე იდენტიფიკაციის საშუალების მოხსნა/მოცილება ან/და სხვაგვარად გაუვარგისება/განადგურება, ნიშანდებული სატრანსპორტო საშუალების ან საბაჟო კონტროლის ზონაში არსებული შენობა-ნაგებობის ან ნიშანდებული ბარგის/ხელბარგის დაზიანება, აგრეთვე სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილება იმგვარად დადებული იდენტიფიკაციის საშუალებით, რომელიც მასში იდენტიფიკაციის საშუალების დაზიანების გარეშე შეღწევის საშუალებას იძლევა, იწვევს მფლობელის დაჯარიმებას.

პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობას, რომ საქართველოს საზღვრის გადმოკვეთისას ვაგონებზე არსებული საიდენტიფიკაციო ნიშნების (ლუქების) მთლიანობა დარღვეული/დაზიანებული არ ყოფილა, ასევე, სატრანსპორტო საშუალებებზე დადებული იდენტიფიკაციის საშუალებები არ იძლეოდა საიდენტიფიკაციო საშუალების დაზიანების გარეშე ვაგონებში შეღწევის შესაძლებლობას. სასამართლო განმარტავს, ადგილი რომ ჰქონოდა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებულ დარღვევებს, დანაკლისის არსებობა შესაძლოა მიჩნეულიყო შპს „ჯ-----ის“ მართლსაწინააღმდეგო ქმედებით გამოწვეულ საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის დაკარგვად, თუმცა იმ ფაქტის გათვალისწინებით, რომ ლუქის მთლიანობა დარღვეული არ ყოფილა, ხოლო საქონლის გადმოტვირთვა მხოლოდ სპეციალური პროცედურის დაცვითაა შესაძლებელი, საგადასახადო ორგანო, სათანადო წესით დალუქულ ტრანსპორტში აღმოჩენილი დანაკლისის დანაკარგად მიჩნევამდე ვალდებული იყო, დაედგინა და დაესაბუთებინა, თუ რა გზით იყო შესაძლებელი დალუქული ტრანსპორტიდან ფაქტობრივად არსებული საქონლის დაკარგვა,

იძლეოდა თუ არა სატრანსპორტო საშუალება ლუქის დაუზიანებლად შეღწევის საშუალებას, ასევე, ტვირთების სახეობიდან გამომდინარე, იყო თუ არა შესაძლებელი მათი დაკარგვა, განკარგვა ან განადგურება ტრანსპორტირების პროცესში, რასაც მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოები ვერ ასაბუთებენ. ამასთან, აღსანიშნავია, რომ საქმეში წარმოდგენილია მატარებლების მოძრაობის გრაფიკი, რომელში მოცემული მატარებლების დაყოვნების გრაფიკიც ვერ მიუთითებს საფუძვლიან ეჭვზე, რომ საქართველოს საზღვრებს შიგნით სარკინიგზო ხაზზე გადაადგილებისას მოხდა ტვირთის ამოღება.

პალატა დაუსაბუთებლად მიიჩნევს აპელანტის საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს იმ მოსაზრებას, რომ ვინაიდან, შპს „ჯ-----ის“ მიერ ტ-----ის სასაქონლო ოპერაციაში მოქცეული საქონელი არ იქნა მიტანილი უცვლელ მდგომარეობაში დანიშნულ ადგილზე და დანაკლისი გასცდა სსიპ შემოსავლების სამსახურის უფროსის 2011 წლის 29 ივნისის N3376 ბრძანებით დამტკიცებული ნავთობისა და ნავთობპროდუქტების რაოდენობის გაზომვის მეთოდების დასაშვებ ცდომილების ნორმებს, კონკრეტულად კი მოცემული საქონლის საერთო რაოდენობის 0.5%-ს, ცალსახად წარმოადგენს სსკ-ის 289-ე მუხლის მე-19 ნაწილის დისპოზიციაში აღნიშნულ ქმედებას, კერძოდ სასაქონლო ოპერაციის პირობის დარღვევას.

პალატა ასევე ეთანხმება და იზიარებს საქმის განმხილველი სასამართლოს იმ მოსაზრებას, რომ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 პუნქტით (სადავო პერიოდში მოქმედი) გათვალისწინებულ საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების უკანონო „განკარგვის, დაკარგვის ან განადგურების ფაქტის ანუ სამართალდარღვევის არსებობის დადგენისას უფლებამოსილმა ადმინისტრაციულმა ორგანომ უნდა დაადგინოს მართლსაწინააღმდეგო ქმედება (შემოსავლების სამსახურთან შეუთანხმებელი ქმედების განხორციელება ან/და სასაქონლო ოპერაციის პირობების დარღვევა) გამოწვეული იყო თუ არა გადამზიდავის მართლსაწინააღმდეგო ქმედების შედეგად, ასევე კონკრეტულად რაში გამოიხატა გადამზიდავის მხრიდან ეს მართლსაწინააღმდეგო ქმედება, რასაც როგორც პირველი ინსტანციის სასამართლოს, ასევე სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, მოცემულ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონია. შესაბამისად, პალატა ვერ გაიზიარებს აპელანტის პოზიციას და დადასტურებულად ვერ მიიჩნევს, რომ შპს „ჯ-----ის“ მხრიდან ადგილი ჰქონდა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 პუნქტი გათვალისწინებულ საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების უკანონო „განკარგვას, დაკარგვას ან განადგურებას“.

პალატის მოსაზრებით, როგორც საქმის პირველი ინსტანციის სასამართლოში განხილვის დროს, ასევე სააპელაციო სასამართლოში საქმის განხილვის ეტაპზეც, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსა და სსიპ შემოსავლების სამსახურის მიერ

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 17.2. მუხლისა და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102.3. მუხლის მოთხოვნათა შესაბამისად, ვერ იქნა წარმოდგენილი რაიმე ახალი მტკიცებულება, რომლითაც უტყუარად დადასტურდებოდა, შპს “ჯ-----ის” მიერ ჩადენილი იქნა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-19 პუნქტით გათვალისწინებული სამართალდარღვევა.

ამდენად, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლომ არსებითად სწორად გადაწყვიტა დავა, აპელანტების მიერ არ ყოფილა მითითებული გარემოებებზე და წარმოდგენილი საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102.3-ე მუხლის შესაბამისად მტკიცებულებები, რომლებიც გააბათილებდა პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილებით გაკეთებულ სამართლებრივ დასკვნებს. შესაბამისად, სახეზე არ არის გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებული გარემოებები, რის გათვალისწინებითაც უცვლელად უნდა დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 16 ივლისის გადაწყვეტილება.

7. პროცესის ხარჯები:

7.1. „სახელმწიფო ბაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის „უ“ და „ლ“ ქვეპუნქტების თანახმად, აპელანტები გათავისუფლებული არიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 1-ლი, მე-12, 22-ე, მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 372-ე, 386-ე, 390-ე, 391-ე, 395-ე, 397-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსა და სსიპ შემოსავლების სამსახურის სააპელაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს;
2. ძალაში დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 16 ივლისის გადაწყვეტილება;
3. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო საჩივრით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (თბილისი, ძმები

ზუბალაშვილების ქ. №6) თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის მეშვეობით (თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზ. №7ა), მხარეთათვის დასაბუთებული განჩინების ასლის გადაცემის მომენტიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია. იგი იწყება მხარისათვის დასაბუთებული განჩინების ასლის გადაცემის მომენტიდან. განჩინების გადაცემის მომენტად ითვლება დასაბუთებული განჩინების ასლის მხარისათვის ჩაბარება უშუალოდ სასამართლოში ან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 70-78-ე მუხლების შესაბამისად.

თავმჯდომარე

გიორგი გოგიაშვილი

მოსამართლეები

ილონა თოდუა

შოთა გეწაძე